

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (devītā palāta)

2020. gada 27. februārī*

Apelācija – ELVGF, ELGF un ELFLA – No Eiropas Savienības finansējuma izslēgti izdevumi –
Lietuvas Republikas izdevumi – Priekšlaicīgas pensionēšanās atbalsts – Regula (EK)
Nr. 1257/1999 – 33.m panta 1. punkts – Pierādījumu sagrozišana

Lietā C-79/19 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, ko 2019. gada 1. februārī
iesniedza

Lietuvas Republika, ko sākotnēji pārstāvēja *R. Krasuckaitė*, vēlāk – *K. Dieninis*, pārstāvji,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

otra lietas dalībiece –

Eiropas Komisija, ko pārstāv *J. Jokubauskaitė* un *J. Aquilina*, pārstāves,

atbildētāja pirmajā instancē,

TIESA (devītā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs *S. Rodins* [*S. Rodin*], tiesneši *D. Švābi* [*D. Šváby*] (referents) un
N. Pisarra [*N. Piçarra*],

ģenerālvokāts: *Dž. Pitruccella* [*G. Pitruzzella*],

sekretārs: *A. Kalots Eskobars* [*A. Calot Escobar*]

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā pēc ģenerālvokāta uzklaušīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerālvokāta
secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Ar apelācijas sūdzību Lietuvas Republika lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2018. gada 22. novembra spriedumu Lietuva/Komisija (T-508/15, nav publicēts, turpmāk tekstā – “pārsūdzētais spriedums”, EU:T:2018:828), ar kuru šī tiesa noraidīja tās prasību atcelt Komisijas Īstenošanas lēmumu

* Tiesvedības valoda – lietuviešu.

(ES) 2015/1119 (2015. gada 22. jūnijs), ar ko no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz konkrētus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA) (OV 2015, L 182, 39. lpp.), ciktāl ar to Lietuvas Republikai ir piemērota vienotas likmes finanšu korekcija 5 % apmērā, tādējādi izslēdzot summu 1 938 300,08 EUR apmērā no pasākumam “Priekšlaicīga pensionēšanās” izmaksātā finansējuma laikposmā no 2010. gada 16. oktobra līdz 2013. gada 15. oktobrim (turpmāk tekstā – “strīdīgais lēmums”).

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Regula Nr. 1257/1999

- 2 Padomes Regulas (EK) Nr. 1257/1999 (1999. gada 17. maijs) par Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) atbalstu lauku attīstībai un dažu regulu grozīšanu un atcelšanu (OV 1999, L 160, 80. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Aktu par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanās nosacījumiem un pielāgojumiem līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā (OV 2003, L 236, 33. lpp.) (turpmāk tekstā – “Regula Nr. 1257/1999”), 10. pants bija ietverts šīs regulas II sadaļas “Lauku attīstības pasākumi” IV nodaļā “Priekšlaicīga aiziešana pensijā”. Šī panta 1. punktā bija paredzēts:

“Atbalsts priekšlaicīgai aiziešanai pensijā no darbības lauksaimniecībā palīdz sasniegt šādus mērķus:

- nodrošināt ienākumu gados vecākiem lauksaimniekiem, kas nolemj pārtraukt lauksaimniecisko darbību,
- veicināt šādu gados vecāku lauksaimnieku nomainīšanu ar lauksaimniekiem, kas vajadzības gadījumā spēj uzlabot palikušo lauku saimniecību ekonomisko dzīvotspēju,
- piešķirt lauksaimniecībā izmantojamo zemi nelauksaimnieciskiem mērķiem, ja tās izmantošana lauksaimniecībā nenodrošina nosacījuma par [ekonomisko] dzīvotspēju apmierinošu izpildi.”

- 3 Minētās regulas 11. panta 1. punktā bija noteikts:

“Persona, kas nodod saimniecību citai personai:

- noteikti pārtrauc jebkādu komerciālu lauksaimniecisko darbību, taču tā var turpināt nodarboties ar nekomerciālo lauksaimniecību un paturēt lietošanā ēkas,
- nav jaunāka par 55 gadiem, bet brīdī, kad saimniecība tiek nodota citai personai, vēl nav sasniegusi parasto pensijas vecumu,

un

- pirms saimniecības nodošanas citai personai ir desmit gadus nodarbojusies ar lauksaimniecību.”

- 4 Šīs pašas regulas 33.b panta 1. punkta otrajā daļā “daļēji naturālas saimniecības” bija definētas kā “saimniecības, kas ražo produktus galvenokārt savam patēriņam, tomēr daļu no saražotā arī pārdod”.

5 No Regulas Nr. 1257/1999 33.k panta izriet, ka šīs regulas II sadaļā “Lauku attīstības pasākumi” ietvertās IX.a nodaļas “Īpaši pasākumi attiecībā uz jaunajām dalībvalstīm” III apakšnodaļā “Atkāpes” ietvertajās tiesību normās bija precizēti gadījumi, kuros tostarp Lietuvai bija atļauts atkāpties no atbilstības kritērijiem, kas bija noteikti minētās regulas I, IV, V un VII nodaļā paredzētajiem pasākumiem.

6 Šīs pašas regulas 33.m panta 1. punkts bija izteikts šādā redakcijā:

“Atkāpjoties no 11. panta 1. punkta otrā ievilkuma, Lietuvas lauksaimnieki, kam piešķirta piena kvota, ir tiesīgi izmantot pirmstermiņa pensionēšanās shēmu, ar nosacījumu, ka pārskaitījuma laikā viņi nav sasnieguši 70 gadu vecumu.

Atbalsta apjomam piemēro maksimālos apjomus, kas paredzēti šīs regulas I pielikumā, un to aprēķina atbilstīgi piena kvotas lielumam un saimniecības lauksaimnieciskās darbības kopapjomam.

Pārskaitījuma veicējam piešķirtās piena kvotas atmaksā valsts piena kvotas rezervē, nepiemērojot papildu kompensācijas maksājumus.”

Regula Nr. 1698/2005

7 Padomes Regula (EK) Nr. 1698/2005 (2005. gada 20. septembris) par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) (OV 2005, L 277, 1. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1463/2006 (2006. gada 19. jūnijs) (OV 2006, L 277, 1. lpp.) (turpmāk tekstā – “Regula Nr. 1698/2005”), 20. pantā bija paredzēts:

“Atbalsts saistībā ar lauksaimniecības un mežsaimniecības nozares konkurētspēju attiecas uz:

a) pasākumiem, kuru mērķis ir sekmēt zināšanas un uzlabot cilvēkpotenciālu ar:

[..]

iii) lauksaimnieku un laukstrādnieku priekšlaicīgu pensionēšanos,

[..]

d) pārejas posma pasākumiem [..] Lietuvai [..] par:

i) atbalstu daļēji naturālajām lauku saimniecībām restrukturizācijas procesā,

[..].”

8 Regulas Nr. 1698/2005 23. panta 1. un 2. punkts bija izteikts šādā redakcijā:

“1. Šīs regulas 20. panta a) punkta iii) apakšpunktā paredzēto atbalstu piešķir:

a) lauksaimniekiem, kas nolemj pārtraukt lauksaimniecisko darbību, lai nodotu savus īpašumus citiem saimniekiem;

b) laukstrādniekiem, kas nolēmuši pilnīgi pārtraukt darbu saimniecībā īpašuma nodošanas gadījumā.

2. Atdevējs:

a) nav jaunāks par 55 gadiem, bet laikā, kad saimniecību nodod citai personai, vēl nav sasniedzis parasto pensijas vecumu, vai laikā, kad saimniecību nodod citai personai, ne vairāk kā 10 gadus jaunāks par parasto pensijas vecumu attiecīgajā dalībvalstī;

- b) pilnīgi pārtrauc jebkādu komerciālo lauksaimniecības darbību;
- c) pirms saimniecības nodošanas citai personai ir 10 gadus nodarbojies ar lauksaimniecību.”
- 9 Šīs regulas 34. panta 1. punktā bija noteikts:
- “Šīs regulas 20. panta d) punkta i) apakšpunktā paredzēto atbalstu lauku saimniecībām, kas ražo galvenokārt pašu patēriņam un arī realizē daļu no to produktiem (“daļēji naturālās lauku saimniecības”), piešķir lauksaimniekiem, kas iesniedz attīstības plānu.”
- 10 Minētās regulas 94. panta otrajā daļā bija paredzēts, ka minēto regulu piemēro Kopienas atbalstam, kas attiecas uz programmēšanas laika posmu, kurš sākas 2007. gada 1. janvārī.

Regula Nr. 1306/2013

- 11 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1306/2013 (2013. gada 17. decembris) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un Padomes Regulu (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008 atcelšanu (OV 2013, L 347, 549. lpp., turpmāk tekstā – “Regula Nr. 1306/2013”) 52. panta 2. punktā ir paredzēts turpinājumā minētais:

“Komisija novērtē summas, kas izslēdzamas no finansējuma, pamatojoties uz reģistrētās neatbilstības nopietnību. Komisija pienācīgi ņem vērā pārkāpuma būtību un Savienībai nodarīto finansiālo kaitējumu. Tā pamato nepiešķiršanu, nosakot nepamatoti iztērētās summas, un, ja minētās summas nevar noteikt ar samērīgiem centieniem, var piemērot ekstrapolētas vai vienotas likmes korekcijas. Vienotas likmes korekcijas piemēro tikai konkrētā gadījuma būtības dēļ vai tāpēc, ka dalībvalsts nav iesniegusi Komisijai nepieciešamo informāciju, nav iespējams ar samērīgiem centieniem precīzāk noteikt Savienībai nodarīto finansiālo kaitējumu.”

Lēmumi par lauku attīstības plānu apstiprināšanu

- 12 Ar 2004. gada 3. augusta Lēmumu C(2004) 2949, galīgā redakcija, un 2007. gada 19. oktobra Lēmumu C(2007) 5076, galīgā redakcija, Eiropas Komisija apstiprināja lauku attīstības plānus (turpmāk tekstā – “LAP”) attiecīgi 2004.–2006. un 2007.–2013. gadam, paredzot īstenot rīcību “priekšlaicīga pensionēšanās” komerciālas lauksaimnieciskās darbības ietvaros.

Tiesvedības priekšvēsture

- 13 Tiesvedības priekšvēsturi Vispārējā tiesa ir izklāstījusi pārsūdzētā sprieduma 23.–44. punktā, un šīs tiesvedības vajadzībām to var apkopot tā, kā ir norādīts turpinājumā.
- 14 Komisija 2009. gada 20.–24. aprīlī Lietuvā veica revīziju pasākuma “Priekšlaicīga pensionēšanās komerciālas lauksaimniecības darbības ietvaros” atbilstīguma noskaidrošanai atbilstoši Regulai Nr. 1257/1999 attiecībā uz 2004.–2006. gada LAP un atbilstoši Regulai Nr. 1698/2005 attiecībā uz 2007.–2013. gada LAP.
- 15 Atbilstoši Komisijas Regulas (EK) Nr. 885/2006 (2006. gada 21. jūnijs), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus par to, kā piemērot Padomes Regulu (EK) Nr. 1290/2005 attiecībā uz maksājumu aģentūru un citu struktūru akreditāciju un ELGF un ELFLA grāmatojumu noskaidrošanu (OV 2006, L 171, 90. lpp., turpmāk tekstā – “Regula Nr. 885/2006”), 11. pantam Komisija ar 2012. gada 9. oktobra vēstuli paziņoja Lietuvas iestādēm savu galīgo nostāju. Šajā vēstulē, minējusi samierināšanas struktūras atzinumu un tās 2012. gada 27. janvāra nobeiguma ziņojumā ietvertos secinājumus, Komisija

saglabāja savu nostāju attiecībā uz to, kā ir jāinterpretē jēdziens “komerciālas lauksaimnieciskās darbības veikšana”, ko ir jābūt īstenojušam lauksaimniekam, pirms viņš var izmantot priekšlaicīgas pensionēšanās pasākumu. Konkrētāk, konstatējusi daļēji naturālas saimniecības definīciju, kas Lietuvā ir noteikta pasākuma “Daļēji naturālā lauksaimniecība” ietvaros, Komisija secināja, ka tas, kā Lietuvas Republika *ex post* ir definējusi komerciālu lauksaimniecisko darbību, par šādas darbības veicējam var likt uzskatīt lauku saimniecības, kuras neatbilst minimālajiem nosacījumiem, lai tiktu atzītas par daļēji naturālajām lauku saimniecībām. Šajā ziņā Komisija minēja tādas lauku saimniecības piemēru, kura sastāvēja no divām govīm un kuru Lietuvas iestādes uzskatīja par tādu, kas veic komerciālu lauksaimniecisko darbību, kaut gan šāda saimniecība neatbilda minimālajiem nosacījumiem, lai tiktu uzskatīta par daļēji naturālo lauku saimniecību. Komisija no tā secināja, ka Lietuvas iestāžu veiktās *ex post* pārbaudes nav piemērotas, lai pierādītu, ka finanšu risks ir zemāks par ierosināto vienotas likmes korekciju. Līdz ar to tā secināja, ka, tā kā Lietuvas iestādes ir nepilnīgi transponējušas Savienības tiesību aktos ietvertās prasības, ir jāpiemēro vienotas likmes finanšu korekcija.

- 16 Ar Komisijas Īstenošanas lēmumu 2013/123/ES (2013. gada 26. februāris), ar ko no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz atsevišķus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz ELVGF Garantiju nodaļu, uz ELGF un uz ELFLA (OV 2013, L 67, 20. lpp., turpmāk tekstā – “Īstenošanas lēmums 2013/123”), šī iestāde Lietuvai noteica 5 % finanšu korekciju kopsummā 3 033 008,85 EUR apmērā par līdzekļiem, kas saistībā ar pasākumu “Priekšlaicīga pensionēšanās” ir izmaksāti pārkāpuma laikposmā, šajā gadījumā – no 2007. gada 8. jūlija līdz 2010. gada 15. oktobrim.
- 17 Kopsavilkuma ziņojumā Komisija rezumēja pēc pārbaudēm, kuras tā veica atbilstīguma noskaidrošanas procedūras kontekstā, veikto finanšu korekciju iemeslus. Tā tostarp norādīja, ka Lietuvas iestādes nav pierādījušas, ka *ex post* veiktajā pārbaudē noteiktā jēdziena “komerciāla lauksaimnieciskā darbība” definīcija atbilst daļēji naturālo saimniecību definīcijai, un ka līdz ar to šo iestāžu veikta *ex post* pārbaude nav piemērota, lai pierādītu, ka finanšu risks ir zemāks par noteikto vienotas likmes korekciju.
- 18 Īstenošanas lēmumu 2013/123, ar kuru tika noteikta šī vienotas likmes finanšu korekcija, Lietuvas Republika neapstrīdēja.
- 19 2014. gada 27. jūnijā Komisijas dienesti Lietuvai nosūtīja oficiālu paziņojumu saskaņā ar Regulas Nr. 885/2006 11. panta 2. punkta trešo daļu un 16. panta 1. punktu par saistībā ar pasākumu “Priekšlaicīga pensionēšanās komerciālas lauksaimniecības darbības ietvaros” laikposmā no 2010. gada 16. oktobra līdz 2013. gada 15. oktobrim izmaksātajiem līdzekļiem.
- 20 Komisija norādīja, ka tas ir papildu oficiāls paziņojums attiecībā uz revīziju, uz kuras pamata tika pieņemts Īstenošanas lēmums 2013/123, un ar to tiek paziņots, ka saistībā ar šo laikposmu Lietuvai ir jāpiemēro jauna finanšu korekcija tādu iemeslu dēļ, kas ir identiski tiem, kuri tika minēti šīs revīzijas kopsavilkuma ziņojumā.
- 21 Šajā ziņā Komisija ir atsaukusies uz vairākiem dokumentiem, kas ir sagatavoti Īstenošanas lēmuma 2013/123 pieņemšanas ietvaros, tostarp uz tās 2012. gada 9. oktobra galīgo nostāju. Pielikumā šim lēmumam tā arī ir pievienojusi kopsavilkuma ziņojumu, saskaņā ar kuru Lietuvas iestādes nav pierādījušas, ka *ex post* veiktajā pārbaudē noteiktā jēdziena “komerciāla lauksaimnieciskā darbība” definīcija atbilst daļēji naturālo saimniecību definīcijai, un ka līdz ar to šo iestāžu veikta *ex post* pārbaude nav piemērota, lai pierādītu, ka finanšu risks ir zemāks par noteikto vienotas likmes korekciju. Komisijas dienesti tādējādi secināja, ka šo nepilnību dēļ ir jāpiemēro jauna vienotas likmes korekcija 5 % apmērā.
- 22 2014. gada 17. jūlijā Lietuvas Lauksaimniecības ministrija rakstveidā paziņoja, ka nepiekrīt Komisijas dienestu ierosinātajai korekcijai, un lūdza strīdu nodot samierināšanas struktūrai. Šajā vēstulē Lietuvas lauksaimniecības ministrs uzsvēra ierosinātās jaunās korekcijas nesamērīgo raksturu, jo iespējams kaitējums, kas varētu tikt nodarīts Savienībai, attiecībā uz laikposmu no 2010. gada 16. oktobra līdz

2013. gada 15. oktobrim esot tikai 16 788,34 EUR. Viņš arī atgādināja Lietuvas iestāžu veiktās pieteikumu *ex post* pārbaudes saturu, kā arī kritērijus, uz kuriem pamatojoties šī kontrole tika veikta. Turklāt viņš uzsvēra, ka pienākums piemērot kvantitatīvus kritērijus, tādus kā attiecīgās lauku saimniecības lielums vai gūto ienākumu apmērs, ir prettiesisks. Šajā ziņā viņš aprakstīja Lietuvas konkrēto situāciju un iespējamās negatīvās sekas, ko varētu izraisīt “komerciālas lauksaimnieciskās darbības” veikšanas jēdziena salīdzināšana ar “daļēji naturālo saimniecību” jēdzienu.

- 23 2014. gada 17. decembrī samierināšanas struktūra norādīja, ka samierināšana nav iespējama, ņemot vērā, ka runa ir par turpinātu finanšu korekciju, un ka sākotnējā finanšu korekcija tika noteikta ar Īstenošanas lēmumu 2013/123, kurš netika apstrīdēts.
- 24 2015. gada 10. martā Komisija informēja Lietuvas iestādes, ka, tā kā nav būtiski mainījušies iemesli, kuri bija pieļāvuši sākotnējās finanšu korekcijas piemērošanu, un ņemot vērā, ka Lietuvas iestādes nav noteikušas it nekādus korektīvus pasākumus, ir pamatoti piemērot šo vienotas likmes finanšu korekciju 5 % apmērā attiecībā uz izdevumiem, kas ir veikti saistībā ar pasākumu “Priekšlaicīga pensionēšanās”.
- 25 2015. gada 22. jūnijā Komisija pieņēma strīdīgo lēmumu. Šajā lēmumā Komisija saskaņā ar Regulas Nr. 1306/2013 52. pantu Lietuvai piemēroja 5 % finanšu korekciju kopsummā 1 938 300,08 EUR apmērā par līdzekļiem, kas saistībā ar pasākumu “Priekšlaicīga pensionēšanās” ir izmaksāti laikposmā no 2010. gada 16. oktobra līdz 2013. gada 15. oktobrim, pamatojumā norādot, ka Lietuvas Republika nav veikusi pienācīgu pārbaudi attiecībā uz lauksaimniekiem noteikto pienākumu veikt komerciālu lauksaimniecisko darbību, pirms viņi var izmantot priekšlaicīgas pensionēšanās atbalstu.

Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

- 26 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2015. gada 2. septembrī, Lietuvas Republika cēla prasību atcelt strīdīgo lēmumu, izvirzot tikai vienu pamatu attiecībā uz Regulas Nr. 1306/2013 52. panta 2. punkta, skatot to kopsakarā ar samērīguma principu, pārkāpumu. Šis pamats bija iedalīts divās daļās, kas attiecās respektīvi uz to, ka ar strīdīgo lēmumu noteiktajā vienotas likmes korekcijā nav ņemta vērā pārkāpuma un Savienībai nodarītā kaitējuma būtība, un, otrkārt, uz šīs vienotās likmes finanšu korekcijas nesamērīgo raksturu.
- 27 Ar pārsūdzēto spriedumu Vispārējā tiesa šo pamatu noraidīja un līdz ar to noraidīja prasību.

Lietas dalībnieku prasījumi

- 28 Lietuvas Republika lūdz Tiesu:
- atcelt pārsūdzēto spriedumu, kā arī strīdīgo lēmumu un
  - piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies tiesvedībā Vispārējā tiesā un saistībā ar apelācijas sūdzību.
- 29 Komisija pieprasa noraidīt apelācijas sūdzību un lūdz Tiesu piespriest Lietuvai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par apelācijas sūdzību

- 30 Apelācijas sūdzības pamatošanai Lietuvas Republika izvirza divus pamatus. Saistībā ar pirmo pamatu šī dalībvalsts apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir kļūdaini interpretējusi un piemērojusi Regulas Nr. 1257/1999 33.m panta 1. punktu, atzīdama, ka piena kvotas esamība īpašumā nav acīmredzams pierādījums tam, ka Lietuvas lauksaimnieks ir iesaistīts komerciālā lauksaimnieciskā darbībā. Saistībā ar otro pamatu tā apgalvo, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 74.–79. punktā ir sagrozījusi pierādījumus, nolemdama, ka Lietuvas valdība nav pierādījusi, ka piena kvotas esamība īpašumā nozīmētu, ka attiecīgais lauksaimnieks veic komerciālu lauksaimniecisko darbību.

Par pirmo pamatu

Lietas dalībniekus argumenti

- 31 Pirmais pamats ir iedalīts divās daļās.
- 32 Pirmā pamata pirmajā daļā Lietuvas Republika Vispārējai tiesai būtībā pārmet, ka tā pārsūdzētā sprieduma 72., 82. un 83. punktā ir kļūdaini interpretējusi un piemērojusi Regulas Nr. 1257/1999 33.m panta 1. punktu. Konkrētāk, tā pārmet Vispārējai tiesai, ka tā nav šo tiesību normu interpretējusi tādējādi, ka piena kvotas piešķiršana Lietuvas lauksaimniekam ir nozīmīgs kritērijs, lai radītu viņam tiesības izmantot priekšlaicīgas pensionēšanās shēmu.
- 33 Kā norāda Lietuvas Republika, šī interpretācija izriet no paša Regulas Nr. 1257/1999 33.m panta 1. punkta formulējuma, jo šajā tiesību normā ir paredzēts, ka priekšlaicīgas pensionēšanās shēmu ir tiesīgi izmantot Lietuvas lauksaimnieki, kuriem ir piešķirta piena kvota, ka tajā ir norādīts, ka lauksaimniekam, kas nodod saimniecību citai personai, piešķirtās piena kvotas atmaksā valsts piena kvotas rezervē un atbalsta apjomu aprēķina atbilstoši piena kvotas lielumam.
- 34 Turklāt Lietuvas Republika uzsver, ka Regulas Nr. 1257/1999 33.m panta 1. punktā paredzētā atkāpe ir ietverta, tieši ņemot vērā piena nozares situāciju Lietuvā. Līdz ar to jēdziena “piena kvota” lietojums šajā tiesību normā nekādā ziņā neesot nenozīmīgs.
- 35 Pirmā pamata otrajā daļā Lietuvas Republika Vispārējai tiesai būtībā pārmet, ka tā ir kļūdaini piemērojusi pati savu judikatūru, pārsūdzētā sprieduma 72., 78. un 84. punktā konstatējama, ka ar piena kvotas esamību īpašumā vai tikai to, ka attiecīgajā datubāzē ir reģistrēts kaujamais dzīvnieks, nepietiek, lai pierādītu lauksaimnieka veiktas komerciālas lauksaimnieciskās darbības faktu. Konkrētāk, Lietuvas Republika atsaucas uz 2015. gada 25. februāra spriedumu Polija/Komisija (T-257/13, nav publicēts, EU:T:2015:111), saskaņā ar kuru ar ražošanu saistītie kritēriji ir izvirzīti tikai, lai noteiktu, vai lauksaimnieks gūst faktiskus ienākumus, un to mērķis nav piemērot lauku saimniecības ekonomiskā dinamisma minimālo robežvērtību, kuru nesasniegusi šī lauku saimniecība nevarētu tikt uzskatīta par komerciālas lauksaimnieciskās darbības veicēju.
- 36 Līdz ar to Lietuvas Republika apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, atzīdama – tas, ka īpašumā ir viena govys, kas ļauj pārdot divus vai trīs litrus piena dienā, vai ka tiek audzēta viena govys, kura vēlāk tiek nodota nokaušanai, nav vērā ņemami un līdz ar to nevar radīt faktiskus ienākumus. Šādi rīkodamās, Vispārējā tiesa esot ieviesusi minimālo robežvērtību, kuru nesasniegusi lauku saimniecība nevar tikt uzskatīta par komerciālas lauksaimnieciskās darbības veicēju.
- 37 Komisija apgalvo, ka šis pirmais pamats ir jānoraida pilnībā.

Tiesas vērtējums

- 38 Runājot par pirmā pamata pirmo daļu, saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru, interpretējot Savienības tiesību normu, ir jāņem vērā ne tikai tās formulējums, bet arī tās konteksts un tiesiskajā regulējumā, kurā šī norma ir ietverta, izvirzītie mērķi.
- 39 Kā ir precizēts Regulas Nr. 1257/1999 10. pantā, minētās regulas mērķis ir atbalstīt priekšlaicīgu pensionēšanos lauksaimniecības nozarē, tostarp, lai nodrošinātu ienākumu gados vecākiem lauksaimniekiem, kas nolemj pārtraukt lauksaimniecisko darbību, un uzlabotu lauku saimniecību ekonomisko dzīvotspēju, veicinot šo gados vecāku lauksaimnieku nomaiņu.
- 40 Lai varētu izmantot šo priekšlaicīgas pensionēšanās atbalsta shēmu, lauksaimniekam ir jāizpilda šīs regulas 11. panta 1. punktā uzskaitītie trīs nosacījumi, proti, viņam ir noteikti jāpārtrauc jebkāda komerciāla lauksaimnieciskā darbība, viņš nedrīkst būt jaunāks par 55 gadiem, bet brīdī, kad saimniecība tiek nodota citai personai, vēl nedrīkst būt sasniedzis parasto pensijas vecumu, un nosacījums, ka viņš pirms saimniecības nodošanas citai personai ir desmit gadus nodarbojies ar lauksaimniecību.
- 41 Regulas Nr. 1257/1999 33.m panta 1. punktā ir paredzēta attiecībā uz Lietuvas Republiku piemērojama atkāpe saistībā ar minēto priekšlaicīgas pensionēšanās atbalsta shēmu. Saskaņā ar šo tiesību normu “[a]tkāpjoties no [šīs regulas] 11. panta 1. punkta otrā ievilkuma, Lietuvas lauksaimnieki, kam piešķirta piena kvota, ir tiesīgi izmantot pirmstermiņa pensionēšanās shēmu, ar nosacījumu, ka pārskaitījuma laikā viņi nav sasnieguši 70 gadu vecumu”.
- 42 Regulas Nr. 1257/1999 33.m panta 1. punkta pirmās daļas formulējums tādējādi neatstāj vietu šaubām par to, ka tajā paredzētā atkāpe attiecas vienīgi uz attiecīgo Lietuvas lauksaimnieku vecumu. Pirmkārt, tajā ir skaidri norādīts, ka šajā tiesību normā ir paredzēta atkāpe no šīs regulas 11. panta 1. punkta “otrā ievilkuma”, proti, ievilkuma, kurš attiecas uz nosacījumu par vecumu. Otrkārt, formulējumam “ar nosacījumu”, kas ir tostarp ietverts minētās regulas 33.m panta 1. punkta pirmajā daļā franču, spāņu, itāļu, portugāļu un angļu valodas redakcijās, tieši seko norāde par šo lauksaimnieku vecumu.
- 43 Līdz ar to pretēji tam, ko būtībā apgalvo Lietuvas Republika, Regulas Nr. 1257/1999 33.m panta 1. punkta pirmajā daļā nav ietverta atkāpe no šīs regulas 11. panta 1. punktā paredzētā nosacījuma attiecībā uz komerciālas lauksaimnieciskās darbības veikšanu ar pamatojumu, ka tajā par šīs [darbības] veikšanas noteicošu kritēriju būtu noteikta piena kvotas esamība īpašumā. Norādes par šādas kvotas esamību īpašumā mērķis patiesībā ir tikai identificēt Lietuvas lauksaimniekus, kuri var izmantot uz vecumu balstīto atkāpi, kas ir paredzēta minētajā tiesību normā.
- 44 Tādējādi šī atkāpe nevar atbrīvot Lietuvas lauksaimniekus, kuri vēlas izmantot priekšlaicīgas pensionēšanās atbalstu, no pienākuma pierādīt, ka viņi atbilst pārējiem Regulas Nr. 1257/1999 11. panta 1. punktā uzskaitītajiem nosacījumiem un it īpaši – ka viņi veic komerciālu lauksaimniecisko darbību.
- 45 Šo apsvērumu nevar ietekmēt fakts, ka šīs regulas 33.m panta 1. punktā paredzētā atkāpe, kā norāda Lietuvas Republika, ir radīta, tieši ņemot vērā piena nozares situāciju Lietuvā. Kā tika konstatēts šī sprieduma 43. punktā, norādes par piena kvotas esamību īpašumā mērķis ir tikai identificēt Lietuvas lauksaimniekus, kuri var izmantot atkāpi no nosacījuma par vecumu, lai varētu izmantot priekšlaicīgas pensionēšanās atbalsta shēmu. Tikai tie Lietuvas lauksaimnieki, kuriem ir piešķirta piena kvota, var izmantot šo ar vecumu saistīto atkāpi.
- 46 Līdz ar to, konstatējama, pirmkārt, pārsūdzētā sprieduma 72. punktā, ka piena kvotas piešķiršanas fakts vien neļauj secināt, ka lauksaimnieks veic komerciālu lauksaimniecisko darbību, un, otrkārt, minētā sprieduma 83. punktā – ka Regulas Nr. 1257/1999 33.m panta 1. punktā atkāpe ir formulēta tikai attiecībā uz vecumu, kuru ir jābūt sasniegušiem Lietuvas lauksaimniekiem, lai varētu izmantot

priekšlaicīgas pensionēšanās atbalsta shēmu, un ka šī tiesību norma šos lauksaimniekus neatbrīvo no pienākuma izpildīt pārējos nosacījumus, lai varētu izmantot šo shēmu, Vispārējā tiesa nav pieļāvusi tiesību kļūdu.

- 47 Līdz ar to pirmā pamata pirmā daļa ir jānoraida kā nepamatota.
- 48 Runājot par pirmā pamata otro daļu, kurā Lietuvas Republika apgalvo, ka Vispārējā tiesa pretēji pati savai un Tiesas judikatūrai ir ieviesusi minimālo robežvērtību, par kuru nerasniegušu lauksaimnieku tiek pieņemts, ka viņš neveic komerciālu lauksaimniecisko darbību, ir jānorāda, ka šī pamata daļa ir balstīta uz kļūdainu un nepilnīgu pārsūdzētā sprieduma interpretāciju.
- 49 Pretēji tam, ko apgalvo apelācijas sūdzības iesniedzēja, Vispārējā tiesa ir sniegusi no Regulas Nr. 1257/1999 un atbilstīgās judikatūras viedokļa pareizu situācijas analīzi.
- 50 Tādējādi, kā izriet no pārsūdzētā sprieduma 52.–56. punkta, pirmkārt, Vispārējā tiesa ir tikai atgādinājusi, ka atbilstīguma noskaidrošanas procedūrā, kuras noslēgumā var tikt noteikta vienotas likmes korekcija, Komisijai ir plaša rīcības brīvība un ka, lai pamatotu tās atteikumu segt no Savienības budžeta noteiktus izdevumus, tai ir jāsniedz pierādījums nopietnajām un pamatotajām šaubām, kas tai ir saistībā ar attiecīgās dalībvalsts veiktajiem izdevumiem. Tātad pēdējai minētajai ir jāsniedz pierādījums, ka nosacījumi Komisijas atteiktā finansējuma saņemšanai ir izpildīti.
- 51 Otrkārt, minētā sprieduma 65.–67. punktā Vispārējā tiesa ir atgādinājusi, ka, lai iegūtu tiesības izmantot priekšlaicīgas pensionēšanās shēmu, attiecīgajam lauksaimniekam ir jābūt veikušam komerciālu lauksaimniecisko darbību. Šajā ziņā minētā sprieduma 68. punktā ir precizēts, ka darbības veikšanas fakts savu un savas ģimenes vajadzību apmierināšanai nevar tikt pielīdzināts ienākumus nesošai darbībai, kas atbilst kvalifikācijai “komerciāla lauku saimniecība”. Tā paša sprieduma 69. punktā tā precizēja arī, ka ar ražošanu saistītie kritēriji ir izvirzīti tikai, lai noteiktu, vai attiecīgais lauksaimnieks gūst faktiskus ienākumus, un to mērķis nav piemērot lauku saimniecības ekonomiskā dinamisma minimālo robežvērtību, kuru nerasniedzis tās saimnieks nebūtu tiesīgs izmantot priekšlaicīgas pensionēšanās atbalstu, lai gan savu darbību veic komerciālos nolūkos.
- 52 Tomēr šajā lietā, kā Vispārējā tiesa ir atgādinājusi pārsūdzētā sprieduma 70. un 72. punktā, Komisijas šaubas raisīja fakts, ka tas apstāklis vien, ka Lietuvas lauksaimnieks bija reģistrēts datubāzē, kurā bija apkopoti visi tie, kuriem bija piešķirtas piena kvotas, ir bijis nozīmīgs kritērijs, lai uzskatītu, ka šāds lauksaimnieks veic komerciālu lauksaimniecisko darbību, kaut gan, lai tiktu reģistrēts šajā datubāzē un tikai tāpēc vien iegūtu tiesības izmantot priekšlaicīgas pensionēšanās atbalstu, pietika ar to, ka viņam bija viena govys un ka viņš pārdeva divus vai trīs litrus piena dienā.
- 53 Līdz ar to Lietuvai bija jāpierāda, ka Komisijas konstatējumi nebija pareizi un ka pat mazas lauku saimniecības, kuras bija reģistrētas piena kvotu datubāzēs, nesa faktiskus ienākumus, kas bija vērtīgi, un tādējādi atbilda kritērijam par komerciālas lauksaimnieciskās darbības veikšanu Regulas Nr. 1257/1999 11. panta 1. punkta trešā ievilkuma izpratnē, neesot vajadzībai šajā ziņā ņemt vērā to, cik ekonomiski dinamiska bija attiecīgā lauku saimniecība.
- 54 Tomēr, minētā sprieduma 73.–77. punktā novērtējusi visus Lietuvas Republikas sniegtos pierādījumus, Vispārējā tiesa tā paša sprieduma 78. punktā secināja, ka minētajai valstij nav izdevies kļūdot Komisijas nopietnās un pamatotās šaubas attiecībā uz potenciālu iespējas izmantot priekšlaicīgas pensionēšanās atbalstu piešķiršanu Lietuvas lauksaimniekiem, kuru īpašumā, lai gan viņi bija reģistrēti datubāzēs, kas attiecas uz piena kvotām, bija tikai viena govys un kurus tādējādi nevarēja uzskatīt par tādiem, kas gūst ienākumus no lauksaimnieciskās darbības komerciālos nolūkos.

- 55 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka pretēji tam, ko apgalvo apelācijas sūdzības iesniedzēja, Vispārējā tiesa nekādā ziņā nav piemērojusi minimālo robežvērtību, kuras nesasniegšanas gadījumā tiktu pieņemts, ka netiek veikta komerciāla lauksaimnieciskā darbība, proti, šajā lietā – piena ražošana, izmantojot vienu vienīgu govi.
- 56 Līdz ar to Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 89. punktā no tā ir pamatoti secinājusi, ka Komisijai varēja būt šaubas par to, cik liela nozīme ir Lietuvas lauksaimnieku reģistrācijai datubāzēs, kas attiecas uz lauksaimniecības nozari – tādās kā datubāze, kurā ir apkopoti lauksaimnieki, kam ir piešķirtas piena kvotas –, kā kritērijam, lai noteiktu, vai attiecīgais lauksaimnieks ir veicis komerciālu lauksaimniecisko darbību, pirms viņš var izmantot priekšlaicīgas pensionēšanās atbalstu.
- 57 Šajos apstākļos pirmā pamata otrā daļa ir jānoraida kā nepamatota.
- 58 Ņemot vērā iepriekš minēto, pirmais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

Par otro pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

- 59 Otrajā pamatā Lietuvas Republika būtībā apgalvo, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 74.–79. punktā ir sagrozījusi pierādījumus, pauzdama uzskatu, ka šī dalībvalsts nav pierādījusi, ka piena kvotas esamība īpašumā pierādītu komerciālas lauksaimnieciskās darbības faktu.
- 60 Otrais pamats ir iedalīts divās daļās.
- 61 Otrā pamata pirmajā daļā Lietuvas Republika būtībā apgalvo, ka Vispārējai tiesai pārsūdzētā sprieduma 74. punktā no šīs valsts iesniegtajiem pierādījumiem bija jāsecina, ka priekšlaicīgas pensionēšanās pasākums ir saistīts ar piena kvotu shēmu, un tādējādi Lietuvas lauksaimnieku reģistrācija šo kvotu datubāzē ir nozīmīgs kritērijs priekšlaicīgas pensionēšanās atbalsta piešķiršanai. Šajā ziņā Lietuvas Republika norāda, ka tā Vispārējā tiesā ir atsaukusies uz Komisijas 2005. gada aprīlī veikto revīziju attiecībā uz to, kā valstis piemēro atbalsta pasākumus piena produktu nozarē, un Eiropas Savienības Revīzijas palātas Īpašo ziņojumu Nr. 4/2008 par piena kvotu ieviešanu dalībvalstīs, kuras pievienojās Eiropas Savienībai 2004. gada 1. maijā.
- 62 Kā norāda Lietuvas Republika, šie dokumenti ir indikators dalībai tirgū un līdz ar to spēj pierādīt, ka Lietuvas lauksaimnieks, kuram ir piešķirta piena kvota, veic komerciālu lauksaimniecisko darbību. Šajā ziņā neesot lielas nozīmes tam, ka 2009. gada 20.–24. aprīlī veiktajā revīzijā saistībā ar priekšlaicīgas pensionēšanās pasākumu netika pārbaudīta datubāze, kas attiecas uz piena kvotām, jo piena kvotu sistēma Komisijai esot pazīstama kopš 2004. gada.
- 63 Lietuvas Republika arī uzskata, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 74. punktā ir kļūdušies, uzskatīdama, ka piena kvotu shēma nav saistīta ar tādiem lauku attīstības pasākumiem kā priekšlaicīgas pensionēšanās pasākums. No Regulas Nr. 1257/1999 33.m panta 1. punkta skaidri izrietot, ka summas priekšlaicīgas pensionēšanās atbalstam tiek aprēķinātas, ņemot vērā tās piena kvotas apjomu, kura pienākas lauku saimniecībai, un tādējādi esot apstiprināts kritērija attiecībā uz piena kvotu noteicošais raksturs šāda atbalsta saņemšanai.
- 64 Otrā pamata otrajā daļā Lietuvas Republika Vispārējai tiesai pārmet, ka tā pārsūdzētā sprieduma 75.–79. punktā nav ņemusi vērā tai iesniegtos pierādījumus, kas pamatojot to, ka piena kvotu piešķiršana Lietuvas lauksaimniekiem pierāda, ka pēdējie minētie tirgo pienu un audzē pienācīgu skaitu dzīvnieku.

- 65 Šajā ziņā tā apgalvo vispirms, ka šie pierādījumi ir bijuši ietverti tās prasības pieteikuma pirmajā instancē 38. punkta 1. apakšpunktā, kā arī tās replikas raksta pirmajā instancē 21. un 33. punktā.
- 66 Turpinājumā Lietuvas Republika uzsver, ka Vispārējā tiesa nav ņēmusi vērā atbildes, ko tā ir sniegusi uz šīs tiesas uzdotajiem jautājumiem procesa organizatorisko pasākumu ietvaros, lai gan šajās atbildēs esot minēti deviņi kritēriji, kas pierādot, ka attiecīgie lauksaimnieki ir no savas ražošanas guvuši ienākumus un ka viņi līdz ar to ir veikuši komerciālu lauksaimniecisko darbību.
- 67 Lietuvas Republika arī apgalvo, ka pretēji tam, ko pārsūdzētā sprieduma 76.–78. punktā norāda Vispārējā tiesa, tā ir skaidri atbildējusi uz jautājumu, vai tas vien, ka lauksaimnieks ir ietverts datubāzē, kura attiecas uz piena kvotām, nozīmē, ka ir uzskatāms, ka viņš veic komerciālu lauksaimniecisko darbību. Šajā ziņā tā uzsver, ka atbildē, ko tā ir formulējusi Vispārējā tiesā, tā ir skaidri norādījusi, ka “visa sadarbības ar Komisiju procesa garumā [tā] aizvien ir atbalstījusi nostāju, saskaņā ar kuru reģistrācija datubāzēs ir pietiekams pamatojums, lai apstiprinātu komerciālas lauksaimnieciskās darbības veikšanas faktu. [..]”.
- 68 Visbeidzot – tā uzskata, ka pretēji tam, ko pārsūdzētā sprieduma 79. punktā norāda Vispārējā tiesa, citi argumenti ir balstījuši tās nostāju attiecībā uz lauksaimnieka reģistrācijas piena kvotu datubāzē nozīmi, noskaidrojot viņa veiktas komerciālas lauksaimnieciskās darbības faktu. Tādējādi Vispārējai tiesai esot bijis jāņem vērā arī tās sniegtie papildu argumenti, it īpaši atbildēs, ko tā sniedza uz šīs tiesas uzdotajiem jautājumiem un kas pierādot, ka 43 % Lietuvas ražotāju nebija ieguvuši piena kvotu, un tas apliecinot, ka Lietuvas iestādes pārbauda attiecīgā lauksaimnieka dalības tirgū un viņa ienākumu gūšanas faktu.
- 69 Komisija apstrīd šīs argumentācijas pamatotību.

Tiesas vērtējums

- 70 Ir jāatgādina ka saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru no LESD 256. panta 1. punkta otrās daļas un Tiesas statūtu 58. panta pirmās daļas izriet, ka Eiropas Savienības Tiesas kompetencē nav ne konstatēt faktus, ne principā izvērtēt pierādījumus, uz kuriem Vispārējā tiesa ir atsaukusies šo faktu pamatošanai. Ja šie pierādījumi ir iegūti noteiktajā kārtībā un ir ievēroti vispārējie tiesību principi, kā arī attiecībā uz pierādīšanas pienākumu un pierādījumu sniegšanu piemērojami procesuālie noteikumi, tad tikai Vispārējai tiesai ir jāvērtē, kādu nozīmi piešķirt tai iesniegtajiem pierādījumiem. Tātad šis vērtējums, izņemot šo pierādījumu sagrozīšanas gadījumu, nav tiesību jautājums, kas pats par sevi būtu jāpārbauda Tiesai.
- 71 Šāda sagrozīšana ir notikusi, ja, neizmantojot jaunus pierādījumus, esošo pierādījumu vērtējums šķiet acīmredzami kļūdainis. Tomēr šādi sagrozīšanai ir acīmredzami jāizriet no lietas materiāliem, neesot nepieciešamībai veikt jaunu faktu un pierādījumu vērtēšanu. Turklāt, ja apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir sagrozījusi pierādījumus, tam ir precīzi jānorāda, kurus pierādījumus šī tiesa ir sagrozījusi, un jāuzrāda kļūdas analizē, kuru dēļ, tā vērtējumā, Vispārējā tiesa ir pieļāvusi šo sagrozīšanu (spriedums, 2019. gada 19. septembris, Polija/Komisija, C-358/18 P, nav publicēts, EU:C:2019:763, 45. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 72 Pamatā, kura virsraksts ir “Faktisko apstākļu sagrozīšana” un kas ir apkopojams šādi: “Vispārējā tiesa [..] ir sagrozījusi faktus, kad tā pārsūdzētā sprieduma 74.–79. punktā ir secinājusi, ka Lietuvas valdība nav pierādījusi, ka piena kvotas esamība īpašumā nozīmētu, ka pieteikuma iesniedzējs veic komerciālu lauksaimniecisko darbību; tas būtībā neatbilst Vispārējai tiesai nosūtītajiem lietas dokumentiem”, apelācijas sūdzības iesniedzēja uzsver, ka Vispārējā tiesa pierādījumus ir sagrozījusi divējādā ziņā.

- 73 Runājot, pirmkārt, par apgalvojumu saistībā ar pierādījumu sagrozišanu pārsūdzētā sprieduma 74. punktā attiecībā uz Vispārējās tiesas secinājumu, saskaņā ar kuru Komisija varēja uzskatīt, ka piena kvotu shēma nav saistīta ar tādiem lauku attīstības pasākumiem kā priekšlaicīgas pensionēšanās pasākums, šis apgalvojums noteikti ir jānoraida.
- 74 No šī pārsūdzētā sprieduma punkta, kas ir jālasa kopsakarā ar minētā sprieduma 73. punktu, izriet, ka Vispārējā tiesa ir tikai konstatējusi, ka, lai gan abi dokumenti, uz kuriem atsaucās Lietuvas Republika, attiecas uz piena kvotu shēmu, tie tomēr nepierāda, ka 2009. gada 20.–24. aprīlī veiktajā revīzijā saistībā ar priekšlaicīgas pensionēšanās pasākumu būtu tikusi pārbaudīta datubāze, kas attiecas uz piena kvotām, un ka tādējādi Komisija būtu zinājusi par saikni starp piena kvotu shēmu un priekšlaicīgas pensionēšanās atbalsta pasākumu. Tādējādi Vispārējā tiesa, īstenojot savas suverēnās pierādījumu vērtēšanas pilnvaras, minētā sprieduma 74. punktā no tā secināja – Komisija varēja uzskatīt, ka piena kvotu shēma nav saistīta ar tādiem lauku attīstības pasākumiem kā priekšlaicīgas pensionēšanās pasākums.
- 75 Šādi rīkodamās, Vispārējā tiesa nav veikusi faktu un pierādījumu sagrozišanu.
- 76 Otrkārt, attiecībā uz Lietuvas Republikas iebildumu, saskaņā ar kuru Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 75.–79. punktā ir sagrozījusi pierādījumus, neņemdamā vērā tos pierādījumus, ar kuriem bija paredzēts pierādīt faktu, ka, lai varētu saņemt piena kvotu, Lietuvas lauksaimniekiem bija jāpierāda, ka viņi tirgo pienu, arī tas ir jānoraida.
- 77 Ir jānorāda, ka otrā pamata otrā daļa patiesībā attiecas uz to, ka Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā pierādījumus, ko tai bija iesniegusi apelācijas sūdzības iesniedzēja. Tomēr pietiek konstatēt, kā izriet no šī sprieduma 54. punkta, ka Vispārējā tiesa minētā sprieduma 75.–81. punktā ir ņēmusi vērā visus pierādījumus, ko bija iesniegusi apelācijas sūdzības iesniedzēja. Līdz ar to minētais iebildums ir jānoraida.
- 78 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, otrais pamats ir jānoraida kā nepamatots.
- 79 Tā kā abi pamati, ko Lietuvas Republika ir izvirzījusi savas apelācijas sūdzības pamatošanai, ir jāatzīst par nepamatotiem, minētā apelācijas sūdzība ir jānoraida pilnībā.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 80 Saskaņā ar Tiesas Reglamenta 138. panta 1. punktu, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz šī reglamenta 184. panta 1. punktu, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kam spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Komisija ir prasījusi piespriet Lietuvai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā šai pēdējai spriedums ir nelabvēlīgs, tai ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (devītā palāta) nospriež:

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.**
- 2) Lietuvas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

[Paraksti]